

Sygn. akt I Ns 925/19

Dnia 25 października 2019 r.

POSTANOWIENIE

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca	Sędzia SR Joanna Grzempka
----------------	---------------------------

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2019 r. w Toruniu na posiedzeniu niejawnym

skargi M. W.

od decyzji Prezydenta Miasta T. z dnia 10 października 2019 r., znak: WSA.5010.2.466.2019.MK o odmowie wpisania wnioskodawczyni do rejestru wyborców prowadzonego przez Gminę M. T.

na podstawie art. 20 § 4 i 5 Kodeksu wyborczego

postanawia:

zmienić zaskarżoną decyzję i wpisać M. W. c. C. ur. (...), PESEL (...) do rejestru wyborców prowadzonego przez Gminę M. T..

UZASADNIENIE

Prezydent Miasta T. zaskarżoną decyzją odmówił wnioskodawczyni M. W. wpisania jej do rejestru wyborców prowadzonego przez Gminę M. T..

W uzasadnieniu decyzji organ podał, że wnioskodawczyni nie wykazała, iż na obszarze T. koncentrują się jej interesy życiowe, a co za tym idzie – że spełniona jest przesłanka stałego zamieszkania.

Od powyższej decyzji M. W. złożyła w ustawowym terminie skargę zatytułowaną „odwołanie”. Wskazała w nim, że na terenie T. prowadzi działalność gospodarczą.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 18 § 1 Kodeksu wyborczego stały rejestr wyborców obejmuje osoby stale zamieszkałe na obszarze gminy, którym przysługuje prawo wybierania. Zgodnie zaś z art. 19 § 1 tego Kodeksu, wyborcy stale zamieszkali na obszarze gminy bez zameldowania na pobyt stały wpisywani są do rejestru wyborców, jeżeli złożą w tej sprawie w urzędzie gminy pisemny wniosek. Wniosek powinien zawierać nazwisko, imię (imiona), imię ojca, datę urodzenia oraz numer ewidencyjny PESEL wnioskodawcy. Natomiast § 3 stanowi, że wyborcy stale zamieszkali na obszarze gminy pod innym adresem aniżeli adres ich zameldowania na pobyt stały na obszarze tej gminy mogą być wpisani do rejestru wyborców pod adresem stałego zamieszkania, jeżeli złożą w tej sprawie w urzędzie gminy wniosek zawierający dane, o których mowa w § 1, wraz ze wskazaniem adresu ostatniego zameldowania na pobyt stały na obszarze gminy.

Słusznie wskazał organ administracyjny, że art. 25 Kodeksu cywilnego określa, iż miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu. Stałe zamieszkiwanie sprowadza

się w istocie do zlokalizowania w określonej miejscowości tzw. centrum życiowego. Jak wskazuje się w orzecznictwie sądów administracyjnych, ustalenie zamiaru stałego pobytu powinno być oparte o kryteria zobiektywizowane. O zamieszkiwaniu można mówić więc wówczas, gdy występujące okoliczności pozwalają przeciętnemu obserwatorowi na wyciągnięcie wniosków, że określona miejscowość jest głównym ośrodkiem aktywności życiowej danej osoby fizycznej (postanowienie NSA z dnia 21 lutego 2018 r. sygn. akt I OW 325/17).

W ocenie Sądu wnioskodawczynie ponad wszelką wątpliwość wykazała, że jej centrum życiowe skoncentrowane jest w obszarze Gminy T.. Przede wszystkim faktycznie mieszka w T., co nie zostało w żaden sposób podważone, a o zamiarze stałego charakteru tego zamieszkania świadczy fakt dokonania zameldowania w mieście T. na dostatecznie długi okres czasu, tj. do dnia 9 lipca 2022 roku. Fakt, że zameldowanie nie jest na pobyt stały, nie przekreśla zamiaru stałego zamieszkiwania wnioskodawczynie w tej miejscowości. Należy zauważyć, że to właśnie brak stałego zameldowania na obszarze gminy jest przesłanką złożenia wniosku o wpis do rejestru wyborców, a więc nie może być argumentem przeciwko uwzględnieniu wniosku w tym przedmiocie.

Zameldowanie jest kategorią administracyjną, która jedynie może przyczynić się do ustalenia zamiaru, o którym wyżej mowa, ale nie definiuje go w sposób kategoryczny. Ponadto, co zostało pominięte przez organ administracyjny, wnioskodawczynie prowadzi w T. działalność gospodarczą. To zdecydowanie potwierdza, że centrum życiowe wnioskodawczynie mieści się w T., a co za tym idzie – należy uznać za spełnioną przesłankę stałego zamieszkania, wymaganą przepisem art. 18 § 1 Kodeksu wyborczego.

W związku z powyższymi okolicznościami, należało postanowić jak w części dyspozytywnej postanowienia.